

Září 1970

MIKULOVSKÝ ZPRAVODAJ

Městská osvětová beseda Mikulov

Grafia 29 - Břeclav

-225-

Třída :

Vzrostavatel
hodina

1

2

3

4

5

6

Do nového školního roku

1970-1971

přejeme všem pedagogům

mnoho úspěchů

v jejich výchovné práci

a všem žákům a studentům

dosahování

jen těch nejlepších výsledků

při studiu

Zamyšlení nad novým školním rokem

V konsolidačním procesu, který se v naší společnosti úspěšně rozvíjí, má důležité místo i škola. Analýza současného stavu ukazuje, že i ve školním roce 1970/71 musí učitelé dále upevňovat marx-leninskou pozici školy. Socialistický učitel může své poslání plnit tehdy, jestliže sám přejímá ty kvality socialistického člověka, které v mládeži formuje. Učitel jako pokrokový společenský činitel nemůže nikdy stát mimo frontu těch, kteří v dnešní situaci chtějí pomáhat za vedení komunistické strany k obnově marx-leninismu jako moderního a nepokrokovějšího světového názoru.

Před učiteli a vychovateli stojí nadále úkol formovat pozitivní politické postoje žáků a zesílit výchovu k socialistickému vlastenectví a proletářskému internacionálnímu. Při realizaci těchto úkolů budou školy plně využívat všech vhodných příležitostí, především 50. výročí vzniku KSČ.

V příštím školním roce budou školy usilovat o jednotu působení školy a rodiny. Důležitým prostředkem k vytvoření této jednoty se stávají sdružení rodičů a přátel školy. Pro jejich práci bude třeba získat politicky angažované rodiče, kteří budou učitelům pomáhat vytvářet ve škole politicky zdravé klima.

Jedním z důležitých úkolů naší základní školy bude vytvoření optimálního vztahu k dětské společenské organizaci, která v mnohém navazuje na mimotřídní práci školy. Zde musíme reagovat na negativní důsledky chyb v minulosti, které vyvrcholily v roce 1968 odchodem PO ČSM ze školy, aniž byla žákům poskytnuta ekvivalentní náhrada.

Ve škole musí opět zavládnout pocit společenské i osobní odpovědnosti všech pedagogů za výsledky výchovně vzdělávací práce. V tomto směru vyvstává do popředí odpovědný přístup ředitelů škol. Ředitelé škol budou stát v čele politického zápasu za očistu škol a za získání učitelů i mládeže za politiku strany.

Budou pečovat o zvyšování politicko-odborné úrovně učitelů, soustavně sledovat průběh jejich chovné práce s mládeží. Zvláštní pozornost budou studiu i aplikaci jeho výsledků v každodenní výcviku i práci třídních učitelů.

V procesu úsilí o vybudování moderní socialistické školy se bude naše strana opírat o pedagogické pracovníky, kteří stojí na politicky správných pozicích. Nepochybujeme o tom, že bude snahou všech učitelů a vychovatelů oddaných socialistické společnosti zapojit všechny své síly do

služeb komunistické výchovy tak, aby mohli s odstupem doby s hrdostí konstatovat, že se v letech zkoušky postavili před své záky jako vzor socialistického angažovaného člověka.

Vlastimil Rampula, okr. škol. inspektor

25. výročí osvobození naší vlasti
Sovětskou armádou

Zveme vás na

XXI. TRADIČNÍ PÁLAVSKÉ VINOBRANÍ

ve dnech 12.—13. září 1970

MIKULOV NA MORAVĚ

— na oba dny zajištěn pestrý a zábavný program v prostoru náměstí a na amfiteátru v provedení pražských a bratislavských umělců (Dr. J. Pixa, D. Klapka, M. Bláha, V. Ublová, E. Olmerová, Z. Lončíček, A. Svoboda, A. Princová, H. Brtnová, Z. Vítová, A. Janoušková, J. Lír, D. Fialková, L. Hermanová, J. Štercl, M. Chladil, I. Simonová, K. Bláha, F. Filtrovský, M. Zahrynovská, A. Mahrik, P. Altman, K. Vacek, J. Štědroň a rytmika J. Sládka a Mustangové, K. a T. Baláz a další jednotlivci)

— další vystoupení připravuje Lidová škola umění v Mikulově, soubor Junge Garde Vídeň, dechová hudba POŠTORANKA a dechová hudba PODLUŽAN-KA, národopisný soubor PODLUŽAN Břeclav

— po oba dny taneční veselice v prostoru amfiteátru, v zámeckém sále, na zámecké terase a v provozovnách Restaurací a Jednoty — k tanci a poslechu hrají taneční a dechové soubory

— prohlídky památek města a výstav v budově MěstOB v Muzeu a v LŠU

— připraveny okusy vín jihomoravské produkční oblasti

— občerstvení a rožňové speciality zajišťuje státní a družstevní obchod

⊙ Program po oba dny bude probíhat v prostoru amfiteátru i na náměstí

⊙ Zakoupené vstupenky platí jak pro náměstí, tak i pro amfiteátr

⊙ Ve dnech Pálavského vinobraní bude přistavena AUTOPOŠTA

Přejeme všem příjemnou zábavu a těšíme se na shledanou na

XXI. TRADIČNÍM PÁLAVSKÉM VINOBRANÍ

Mikulov a něco historie

Pálavské vinobraní, podzimní mikulovská tradice, mírová slavnost na pomezí Moravy a Rakouska, společná oslava končícího se zemědělského roku, není dnes již pro velkou část obyvatel naší republiky, nehledě samozřejmě k přímým obyvatelům Mikulova a jeho nejbližšího okolí neznámým, nic neřkajícím pojmem. Jeho dlouholetá tradice a každoročně se stupňující návštěvnost svědčí o velké oblibě i o tom, že malebné panorama Mikulova a bělostný masiv Pavlovských vrchů jsou stále přitažlivým koutem jižní Moravy.

Pálavské vinobraní, to je romantické město Mikulov se svými historickými památkami — barokní zámek po roce 1945 zcela renovovaný, který byl původně gotickým hradem, později renesančním a nakonec barokním zámekem, pozdně gotický farní kostel sv. Václava s renesanční věží, obranná gotická věž Kozí hrádce ze 14. století, čtverhranné horní náměstí uzavřené kulisami průčelí původních renesančních či barokních domů, mezi nimiž vyniká dům s nárožním risalitem a renesančním psaníčkovým sgrafitem v přízemí, v patře pak se scénami ze Starého zákona a současného života, náměstí oživuje kašna se sochou bohyně Pomony a Trojiční sousoší, jehož sochařskou výzdobu prováděl I. Lengelacher a náročně řešené průčelí tzv. Ditrichštejnské hrobky s dvojicí dveří vedle kanovnických domů s renesančním psaníčkovým sgrafitem v průčelí, kostel sv. Jana Křtitele s neobyčejně působivou nástropní freskou. A. Maubertsche a bývalou piaristickou kolejí a gymnasiem — rozeklaná silueta Pavlovských vrchů s Děvíčkami, Siroťím hradem a sv. Kopečkem a víno, to snad nejdříve a především.

O počátcích našeho vinařství nemáme žádných zpráv. Předpokládá se, že na Moravu bylo vinařství rozšířeno Římany a že Slovanům na Moravě bylo již pěstování vinné révy dostatečně známé, iak o tom svědčí řada nálezů z Velkomoravských hradišť Pohanska a Mikulčice. Podle pověstí můžeme pak konstatovat, že vinařství přišlo do Čech na počátku Českého státu z Moravy — bylo tu tedy v té době již všeobecně rozšířeno.

Na Moravě se vyvíjelo pěstování vinné révy nejvíce v jižní části země jako vinařství venkovské na rozdíl od Čech, kde nejvýznamnějšího postavení nabylo vinařství městské. Největší zásluhu o rozvoj vinařství u nás měly stavy městský a venkovský.

Moravské vinařství se vyvíjelo velmi rychle již v době předhusitské díky vysokým výnosům z vinnic. Na venkově pěstovali vinnou révu nejen sed-

láci, ale i bezzemci a podruhově, takže se vinice stávaly obživou pro nejhudší vrstvy obyvatel.

Období největšího rozmachu vinařství nastoupilo po husitských válkách. Vrocholný rozvoj můžeme zaznamenat kolem poloviny 16. století, kdy plocha moravských vinic zabírala cca 20.000 ha a českých vinic 4.000 ha. Koncem 16. století však se již mnozí příznaky hospodářských krizí ve vinařství, zejména českém, moravské vinice si udržely déle svoji dobrou výnosovost.

Nejpodstatněji poklesla rentabilita vinařství v obou zemích v první polovině 19. století, kdy z naší krajiny zmizely značné výměry vinic. Na Moravě pak znamenalo rozšíření révokazu a houbových chorob počátkem našeho století další útok na plochy vinic, které poklesly na minimum v době po první světové válce.

Na našem, břeclavském okrese je v současné době soustředěna největší plocha moravských vinic a právě tak tomu bylo na tomto území i ve středověku. Nalézala se zde nejméně jedna třetina moravských vinic, v některých obdobích až polovina. Koncentrace vinic na Břeclavsku bývala velmi vysoká, tak např. v roce 1620 činily vinice 32% z plochy orné půdy, v roce 1768 20%, kol 1900 11% a v roce 1966 6%. V Mikulově samotném zabíraly vinice v roce 1620 374 ha (954 ha orné půdy), v roce 1768 305 ha (orné půdy 790), kol 1900 352 ha a v roce 1966 151 ha.

Moravské vinařství ve své zrcuží většinou nebylo vinařstvím spekulativního charakteru, ale opíralo se o solidní základ venkovského vinařství a tak se stalo, že pěstování vinné révy vešlo do všeobecného podvědomí venkovského lidu, kde tato kultura zakotvila nejen pro svoji výnosnost, ale byla v dobách vinařství nehorších podporována i vřelým vztahem k rostlině a po domácku vyráběnému vínu. Tento důležitý moment souvazečnosti vinné révy k venkovskému moravskému prostředí je podporován staletími vycvičenou a vštěpovanou dovedností i znalostí základních pravidel kultury vinné révy a výroby vína a tato souvazečnost vešla i do podvědomí k obrazu domova — jižní Moravy — z něhož nelze kultury révy a vína vymazat.

R. m. - M. Há

Zpráva o hospodaření MěstNV Mikulov za I. pololetí 1970

Schválený rozpočet vlastního MěstNV Mikulov na r. 1970 činí ve své příjmové i výdajové části 5,458.000 Kčs. V této částce bylo pamatováno na investice pouze částkou 139.500 Kčs, a to na akci „Z“.

Plnění plánu za I. pololetí je vcelku příznivé. Příjmy jsou v jednotlivých oddílech plněny následovně.

Oddíl 1 - odvody HO:	plán	skutečnost	%
§ 8 - Odvody DS Mikulov	670.000	336.000	50
Oddíl 3 - daně a poplatky:			
§ 2 - důchodová daň (od ONV)	218.000	—	—
§ 3 - zem. daň	181.000	102.956	64
§ 5 - daň z příjmu obyv.	7.000	9.112	100,3
§ 6 - domovní daň	128.000	104.635,50	81,7
§ 8 - správní poplat.	10.000	7.716	77
oddíl 3 celkem	524.000	224.419,50	42,8

Oddíl 4 - příjmy z činnosti RO:	plán	skutečnost	%
§ 06 - stavebnictví	16.000	4.500	28,2
§ 10 - doprava	3.000	20.886,30	696
§ 14 - školství	600.000	377.383,80	62,9
§ 15 - zdravotnictví	70.000	40.620	58,2
§ 16 - kultura	270.000	198.400,80	73,4
§ 19 - vnitř. správa	5.000	23.398,57	427,9
§ 39 - míst. hosp.	50.000	10.867	22,2
oddíl 4 celkem	1,014.000	675.856,47	66,6

Oddíl 7 - dotace:	plán	skutečnost	%
§ 1 - čl. 1 - dotace plán.	2,750.000	1,625.000	
čl. 2 - mim. dotace z VRR		175.000	
čl. 3 - ost. mim. dotace		5.000	
oddíl 7 celkem	2,750.000	1,805.000	

Oddíl 8 - subvence:	plán	skutečnost	%
§ 1 - plán. subvence		529.765,44	
odvody do ústřed. rozpočtu			
při použití vlast. zdrojů		— 454.867,60	
oddíl 8 celkem		74.897,84	

Září 1973

MIKULOVSKÝ ZPRAVODAJ

Vydala: Městská osvětová beseda Mikulov —
srpen 1973

Odpovědný redaktor: Jan Blaha

Náklad: 2.000 ks

Povoleno: odborem kultury ONV Břeclav

čj. 456/12/72/Tj-4

Určeno: občanům města Mikulova — zdarma

Tisk: Grafia Břeclav

**MIKULOVSKÝ
ZPRAVODAJ**

e vás na

rovou slavnost hraničářů

XIV. tradiční

PÁLAVSKÉ VINOBRANÍ

ech 15.—16. září 1973 v Mikulově na Moravě

oba dny zajištěn pestrý a zábavný program
prostoru přírodního amfiteátru

hájení v sobotu 15. září 1973 v 10,00 hodin
halením pomníku Klementa Gottwalda

nonstop programu se vám představí hudební
soubory Technik, Povážanka, Modrá 7, Rozmar-

osmička, HEJ, Bakanýři, vítězné soubory
imovné umělecké činnosti z Jihomoravského

aje — Valašský krúžek Brno, Vonica Gott-
aldov, Velička z Velké n/Veličkou, Rusava

střiče p/Hostýnem, Mánes Prostějov, Třebí-
n

hělci D. Kostolányová, K. Duchoň, M. Mlsna,
Žemlová, L. Zelinka, K. a T. Balážovi, G.

agulová, M. Ličko, nár. umělec dr. J. Blaho,
Bachratý, H. Lacková, D. a J. Bodický a další

le vystoupí sólisté a soubory LŠU v Mikulově,
storanka a další dechové hudby

o oba dny taneční veselice v prostoru amfi-
teátru, v zámeckém sále, na zámecké terase a

provozovněch Restaurací a Jednoty

ohlídky památek města a výstav — výstava
100 let Mikulova a výstava obrazů ak. malíře

rof. Rudolfa Gajdoše v prostorách Regionální
muzea, fotografická výstava z celonárodní

outěže v Lidové škole umění, výstava ovoce,
eleniny a květin v budově MěstOB, výstava

ín v budově MěstOB

kusy vín jihomoravské produkční oblasti a
burčáku“

občerstvení a rožňové speciality a dárkový
prodej zajišťuje státní a družstevní obchod

eme všem příjemnou zábavu a těšíme se na
edanou na

XIV. tradičním PÁLAVSKÉM VINOBRANÍ

Ze zdárnému zabezpečení této akce potřebujeme
moc našich občanů. Obracíme se proto na vás

žádosti, abyste se přihlásili do pokladní nebo
řadatelské služby. Za tuto službu vám bude

plácena odměna a stravné. Zájemci hlase se
ned v kanceláři MěstOB, Fučíkovo nám. 2, tel.

0.

Klement Gottwald a naše město

Po celý loňský rok se naše město připravovalo na celoroční oslavy k osmistému výročí Mikulova. Členové řídicí komise a převážná část občanů našeho města se po všech stránkách snažili zajistit důstojné podmínky pro uspořádání tak významných oslav. Nepředvídané události však silně narušily časový plán oslav 800 let Mikulova. Řada akcí úplně odpadá, jinde dochází ke změnám termínů. Vyvrcholení oslav nyní připadá na měsíc září. Zraky široké veřejnosti se upnou na naše město především ve dnech 14.—16. září. Na 15. září připadá mj. i velmi významná událost — odhalení pomníku K. Gottwalda. Dlouhodobě připravovaná akce, která se slavnostně započala v pátek 9. února položením základního kamene, se stane dominantou celoročních oslav 800. výročí Mikulova.

Především při práci s mládeží, zde je to pochopitelné, ale bohužel i u části starší generace (je až neuvěřitelné, jak se rychle zapomíná) jsem se přesvědčil, že je nutno vysvětlit opodstatnění uvedené události.

... V Mikulově, jsi-li komunista, letíš z práce od henleinovského zaměstnavatele. V Mikulově, jsi-li komunista, musíš si dát večer pozor, aby tě hnědé bandy nepřepadly. V Mikulově, jsi-li komunista, slyšíš výhrůžky a proroctví, že tě pověsí, až přijde Adolf . . . “ Psal se rok 1938 a tuto skutečnost uvádí Moravská Rovnost. V podobné situaci, jako byli mikulovští komunisté, se nacházela v tu dobu celá KSČ, v jejímž čele stál K. Gottwald. Bylo to v době, kdy nebezpečí fašismu ohrožovalo naši vlast, v době, kdy v pohraničních oblastech našeho státu řádily zběsilé bandy henleinovců. Úv KSČ, pod vedením K. Gottwalda, vždy prosazoval opatření, jimiž by byla situace v německých oblastech řešena v demokratickém smyslu a v národnostním souladu. Tyto poctivé úmysly vedení KSČ, po anšlusu Rakouska a zglajchšaltování všech německých spolků, chápala jen část německého obyvatelstva. Při budování jednotné a lidové fronty proti nacismu, která se tvořila i v Mikulově, bylo zde pak možno počítat jen s komunisty, německými sociálními demokraty a demokratickou většinou české menšiny. Mikulovská jednotná fronta si již koncem roku 1937 našla svůj vnější výraz při zakládání spolků „Republikánská obrana — Republikanische Wehr — RW“. A v době, kdy pod tlakem lidu vyhlásila československá vláda 21. května 1938 částečnou mobilizaci, ukázala svou bojovou pohotovost a odhodlanost i „Republikánská obrana“. Květnová mobilizace

4200/120

armády i jednotné lidové fronty v Mikulově dopadla skvěle. Surově běsnění henleinovců na čas utichlo.

Mikulovská dlažba pod pevnými kroky „RW“ zazněla mnohokrát. Symbolické bylo vystoupení 6. července 1938, kdy pochodovala „RW“ spolu s celou českou menšinou na Husovu oslavu. Bylo to něco neslýchaného v Mikulově, měste kardinála Dietrichsteina, zapřísáhlého nepřítele českého lidu a husitismu. Stejně jako před pěti sty lety, kdy také v řadách českých husitů bojovali za pravdu proti feudálním křižákům i němečtí nevolníci a německá městská chudina, pochodovala po boku Čechů hrstka německých proletářů z Mikulova, odhodlána bojovat proti nacismu.

Jedno z neznámějších veřejných oficiálních vystoupení mikulovské „RW“ bylo vystoupení na manifestaci pracujících Brněnska na obranu republiky v Líšni 7. srpna 1938. Po projevu s. Gottwalda, který končil slovy: „Nedali jsme se 21. května, nedáme se nikdy“ promluvil německý senátor Kreibich, který prohlásil: . . . „Půjdeme společně s českým národem proti imperialismu a německým fašistům. . . Kdo nám chce vnucovat osvoboditele zvenčí, ten nepronáží ani u Liberce, ani u Chebu, ani u Mikulova. Na hranicích narazí na hraničáře a nepozná, zdali to jsou Němci nebo Češi, neboť budou bojovat jeden jako druhý bez rozdílu. . .“ Na závěr manifestace byla provedena před soudruhem Gottwaldem a krajským vedením strany přehlídka mikulovské „RW“. Moravská Rovnost o této události napsala: . . . „Nikdo ani nedutal. Soudruzi Gottwald, Kreibich, krajské vedení s velitelem Republikanische Wehr s. Windischem přehlížejí. Úsečné povely a již jdou. Mladí a staří. Rudé vázanky svítí na modrých košilích. Jasně zraky osmnáctiletých chlapců i šedivého soudruha Kúndera jsou upřeny k s. Gottwaldovi. . .“

Hrdinská „RW“ z Mikulova, která ostře vystupovala proti henleinovskému teroru, byla ochromena až kapitulací zrádné buržoazie. 8. říjen 1938 byl dnem obsazení Mikulova hitlerovskými vojsky. V 5 hodin ráno byl zahájen odchod „RW“. Byl to bolestný odchod mužů, kteří chtěli bojovat za republiku ale nesměli. Jako poslední odcházelo z Mikulova družstvo, ve kterém byl i soudruh L. Nissel, člen výboru KSČ a zástupce velitele „RW“. Teprve nyní dostali mikulovští nacisté odvalu a první cihly a kameny lítaly. Brzy se rozlehl řev: „Komunisté, Češi a Židi, ven!“ Nejenom řev. Ranami, kopanci a pliváním do tváří malého houfu obránců republiky oslavili mikulovští nacisté svoje dočasné vítězství. Proletáře L. Nissela s těžkým vnitřním zraněním, s opuchlou

hlavou bez zdravého místa na těle donutili nacističtí barbaři, aby umýval na dvoře radnice vojenská auta. Vážně byl zraněn i s. Márschel, který měl zlomená tři žebra, rozbitou hlavu na temeni a přeraženou lícní kost.

Mikulovští komunisté a sociálně demokratičtí dělníci z „Republikanische Wehr“ zůstali demokracii a republice věrni až do posledních chvil. Svou věrnost museli zaplatit i těžkými oběťmi. Po válce vedla cesta těch, kteří přežili, znovu do Mikulova. Vraceli se z gestapáckých mučireň a koncentračních táborů s podlomeným zdravím, ale odhodláni opět pracovat pro osvobozenou vlast. Posílení o nastupující stejně revoluční generaci začali budovat nový Mikulov. OV KSČ v Mikulově dosahoval ve své činnosti tak skvělých výsledků, že byl hodnocen jako nejlepší v kraji. 24. srpna 1947, na sto tisícové manifestaci v Líšni u Brna, byli mikulovští soudruzi odměněni za příkladnou práci hodnotnými cenami přímo s. Gottwalda. Bylo to druhé přímé setkání s osobností, která ideově posilovala v nejtěžších chvílích i mikulovské soudruhy, s osobností, která ukázala masám směr, s osobností, které v Únorové bitvě roku 1948 naslouchal i celý Mikulov.

Až se bude procházet na Fučíkově náměstí a tvůj zrak spočine na pomníku Klementa Gottwalda, uvědom si, že tam stojí právem.

Miroslav Grebeníček
Regionální muzeum Mikulov

2725

SPORT

Fotbalová utkání na hřišti TJ Pálava

Neděle 2. září v 10,00 hodin

Pálava Mikulov B—Hrušky

Neděle 2. září v 16,00 hod.

Pálava Mikulov A—Slovan Hodonín

Neděle 9. září v 16,00 hodin

Dukla Mikulov—Moravská Nová Ves

Neděle 16. září v 16,00 hodin

Pálava Mikulov A—Sokol Rakvice

Neděle 23. září v 10,00 hodin

Pálava Mikulov B—Klentnice

Neděle 23. září v 15,30 hodin

Dukla Mikulov—Klobouky

Neděle 30. září v 15,30 hodin

Dukla Mikulov—Velké Bílovice

MIKULOVSKÝ ZPRAVODAJ

Vydala: Městská osvětová beseda Mikulov —
září 1973

Náklad: 2.000 ks

Určeno občanům města Mikulova — zdarma

Tisk: Grafia Břeclav

Říjen 1973

MIKULOVSKÝ ZPRAVODAJ

6. ŘÍJEN

Den Československé lidové armády

*Blahopřejeme
všem příslušníkům
mikulovské posádky
a přejeme dosahování
jen těch nejlepších výsledků
v bojové
a politické přípravě!*

Den Československé lidové armády

Dne 6. října 1973 oslaví všichni příslušníci Československé lidové armády spolu s pracujícími naší vlasti svůj svátek — Den Československé lidové armády.

Je to výroční den vstupu československých jednotek, bojujících po boku slavné Sovětské armády na území naší republiky v prostoru Dukelského průsmyku za II. světové války v r. 1944.

Po rozbití Československa v roce 1938 hitlerovským Německem byly likvidovány i ozbrojené síly ČSR. Většina pokrokových příslušníků armády, důstojníků i vojáků, odešla za hranice. Jejich cesty vedly zpravidla přes Polsko do Paříže, Londýna a Moskvy. Na území Polska vznikl tzv. Polský legion Československé armády, jehož část se zúčastnila bojů u Tarnopole, ale později odešel celý do SSSR. Zde byl vřele přijat a mohl se organizovat jako vojenská jednotka. Legion byl však pod silným vlivem takzvané londýnské vlády, která pod rouškou nepochitlenosti nedovolovala, aby do něj byli přijímáni členové komunistické strany. Velká část jeho příslušníků odešla postupně na Západ, takže 22. 6. 1941 v den fašistické agrese proti SSSR z 900 osob zůstala v SSSR skupina 93 nejvěrnějších, kteří vytvořili základ k příští Čs. vojenské jednotky v SSSR. Tato skupina se přesunula do Buzuluku, kde zahájila pod velením pplk. Ludvíka Svobody intenzivní výcvik. Současně byl organizován nábor československých občanů, kteří se z republiky vystěhovali nebo utekli před fašismem.

Přes intriky londýnského vedení řady jednotky rostly, takže na konci března 1942 bylo v Buzuluku 600 příslušníků československé jednotky, z toho 38 žen. Tato jednotka byla zformována do prvního československého samostatného praporu v SSSR.

V květnu 1942 navštívili jednotku soudruzi Gottwald, Kopecký, Krosnáf a Borek. Jejich návštěva přispěla ke zvýšení sebevědomí a bojové odhodlanosti všech příslušníků praporu.

30. ledna 1943 opouští první polní prapor již s počtem 979 příslušníků svůj buzulucký tábor a s heslem „Smrt německým okupantům“ začíná slavnou bojovou cestu, vstříc státní hranici ČSR.

Křest ohněm prodělává prapor na svém prvním bojovém zasazení v prostoru Sokolova, kde v hrdinském boji přináší první oběti. Mezi 86 padlý-

mi je i nadporučík Otakar Jaroš, který jako první cizinec je vyznamenán titulem „Hrdina SSSR im memoriam“. Po prvních bojích se postupně prapor reorganizuje na brigádu. Její počet dosahuje 3.500 příslušníků.

Brigáda v sestavě 38. armády gen. Moskalenka se rozhodující mírou podílí na osvobození Kije-va a první dosahuje řeky Dněpru. Další bojová cesta 1. čs. samostatné brigády vede přes Bilou Cerekev, Žaškov a Volyň do Černovic, kde se reorganizuje na 1. čs. armádní sbor, který má 16.000 příslušníků, z toho 300 žen.

Po vypuknutí Slovenského národního povstání se sbor přesunuje do prostoru Krosna. Příkaz pro příští dny zní: Prolomit nepřátelskou obranu v prostoru KROSNA, útočit ve směru Krosno — Dukla — Dukelský průsmyk — Prešov. Vniknout na území Slovenska a spojit se s povstaleckými silami. Časový rozpočet operace byl 5 dnů. Zradou generálů Viesta, Malára a jejich spolupracovníků, kteří dovolili Němcům odzbrojit dvě slovenské divize a zorganizovat obranu Karpat, časový rozpočet operace nebyl splněn. Úrputné boje trvaly 29 dní. Fašistické velení nařídilo ubránit tento úsek Karpat za každou cenu. Českoslovenští a sovětsí vojáci v nesmírně hrdinských bojích o každou píď země společně prolévali krev, aby dosáhli hranic naší vlasti.

Dne 5. října 1944 zbývaly k hranicím už jen necelé 2 km. 6. října ve 2 hodiny se k hranicím vydala skupina průzkumníků — dobrovolníků. Ráno v 6 hodin hlásili dosažení státní hranice. Konečně přišel tak dlouho očekávaný den. V tento památný den 6. října vyrazily do útoku i hlavní síly 1. čs. armádního sboru spolu s útvary 38. armády gen. Moskalenka a v průběhu dne státní hranice CSR překročil celý sbor.

Tento den, kdy československé jednotky poprvé po šestileté okupaci překročily hranice Československé republiky se stal v upomínku na tuto slavnou a historickou událost Dnem Československé lidové armády.

Boje o Dukelský průsmyk si vyžádaly velké oběti. Své životy zde položilo 1.162 československých vojáků a více než 12.000 vojáků Sovětské armády. Společně prolitá krev ještě více utužila nerozborné přátelství našeho a sovětského lidu a vytvořila tak pevné základy pro naši socialistickou přítomnost i budoucnost.

Bardějovský útvar je nositelem tradic 5. polního praporu, 3. čs. brigády, 1. samostatného armádního sboru v SSSR. Na své slavné bojové tradice jsme hrdí a svým přístupem k plnění současných úkolů bojové a politické přípravy chceme doká-

zat, že naše novodobé tradice jsou úspěšným pokračováním slavné cesty bojovníků od Dukly. Zvyšováním bojové pohotovosti našich příslušníků a vojenského mistrovství našich příslušníků chceme být pevným článkem obranného systému Varšavské smlouvy. Chceme dokázat, že slavný odkaz padlých Dukelských hrdinů splníme.

Major Josef Stratil.

28. říjen - Den znárodnění

Devátý květen 1945 se stal nejen symbolem osvobození Československa a znamením konce šestileté poroby Čechů a Slováků, ale i počátkem nového státního vývoje. Válka způsobila naší zemi i našemu městu nenahraditelné škody. Žalostný byl pohled na vypálený zámek na celé pohraniční město. Obnovit pravidelný puls města nebyl lehký úkol. V roce 1945 bylo v našem městě konfiskováno podle dekretu 12/45 Sb. 398 usedlostí a podle zákona 108/Sb. 1030 usedlostí. Zemědělská výroba měla ve svém počátku velmi těžké podmínky.

Naše město bylo ve druhé světové válce značně postiženo obrovskými ztrátami na bytovém hospodářství. Úplně bylo zničeno 17 domů, velmi těžce poškozeno 85 domů a poškozeno 330 domů. Z celkového počtu domů zbylo 1218. Značné ztráty utrpěl náš průmysl a obchod.

Komunisté v nových podmínkách československého státu osvobozeného Sovětskou armádou, začali svobodně rozvíjet svou politickou činnost s revolučním cílem budování socialismu.

Jedním z nejdůležitějších demokratických předpokladů k vybudování socialismu se stalo znárodnění. Bylo oprávněně zdůvodňováno nutností odejmout velké vlastnictví z rukou kapitalistů.

O znárodnění se rozpoutal vášnivý boj. Buržoazní politikové se snažili ho „odložit“; mysleli, že zatím — podobně jako po roce 1918 — revoluční hnutí potlačí. Když neuspěli, snažili se alespoň vyjmout ze znárodnění některé podniky.

V září a říjnu se po celé republice konaly manifestace a schůze dělníků. Vládě z nich byly doručeny desítky rezolucí žádající znárodnění. K předním politikům vysílali dělníci delegace, které

podporovaly návrhy komunistické strany a ROH. Na konci října byly dekry o znárodnění přijaty. 28. říjen se stal Dnem znárodnění. Závody, ve kterých pracovaly dvě třetiny všech našich dělníků, přestaly být majetkem kapitalistů. Koncem roku 1945 už nebylo pochyb, že v naší zemi vítězně postupuje proletářská revoluce.

Znárodnění znamenalo nejen politické, ale i hospodářské oslabení buržoazie u nás. Za 28 let od osvobození Sovětskou armádou a po provedeném znárodnění vstoupilo naše město do období rozvinuté socialistické společnosti. Občané mají rádi své město a jistě se budou i v další etapě intenzivně starat o jeho rozvoj a další rozkvět.

FM

Pomník Kl. Gottwalda postaven

Z usnesení městské konference KSČ v Mikulově dne 14. března 1971: "... ukládá se novému orgánu zabezpečit v roce 1973 postavení pomníku prvnímu dělnickému prezidentu Klementu Gottwaldovi a připravit důstojné oslavy vzniku Mikulova."

Toto usnesení se realizovalo slavnostním odhalením pomníku Klementa Gottwalda dne 15. září 1973 v 10,00 hodin na Fučíkově náměstí.

S pocitem hrdosti a obdivu ke Klementu Gottwaldovi toto prožívají všichni mikulovští občané. Iím všem, všem brigádníkům, závodům, školám a institucím patří vřelý dík za pomoc, ať finanční příspěvky nebo brigádnické hodiny, při budování pomníku Klementa Gottwalda. Vybudovali památník, který po staletí bude připomínat dílo našeho prvního prezidenta pro vítězství socialismu.

Prostřednictvím tisku, rozhlasu a televize se o tomto významném aktu dozvěděl občané v celé naší republice. Jeden z ohlasů na postavení pomníku Klementa Gottwalda v pohraničním Mikulově otiskujeme:

Městský národní výbor
Mikulov

13. září 1973

Vážený soudruhu předsedo!

Dne 12. září jsem vyslechla vaše vysílání v rozhlase. Vzápětí potom byly vysílány zprávy o svr-

žení dělnické vlády v Chile a smrti prezidenta Salvadore Allenda. Právě v tomto okamžiku si člověk musí uvědomit sílu a velikost činu našeho prvního dělnického prezidenta K. Gottwalda. Je velmi hezké, že při významném jubileu vašeho městečka jste vytvořili tak hodnotné dílo a uctili tak památku K. Gottwalda, kterého si náš lid ve- tak váží. Chtěla bych vám poděkovat za tento projev úcty a vážnosti. I já, prostá dělnice rostlinné výroby ČSSS Vroutek u Podbořan na okrese Louny si toto uvědomuji a tím velikost jeho činů. Provedl spolu s pracujícím lidem zvrát politiky v našem státě a tak položil základní kámen k budování socialismu v naší zemi.

Úmrtí K. Gottwalda jsem prožívala těžce, jako každý poctivý občan. Napsala jsem v té době do Čs. rozhlasu můj verš, který Čs. rozhlas v předvečer pohřbu K. Gottwalda ocitoval:

„My všichni půjdeme cestou Tvou,
Tys vždy chtěl naše štěstí,
Tví žáci nás kupředu povedou,
odkaz Tvůj jak štít budeme nésti!“

Nejsem básník ani spisovatel, jsem jen prostá dělnice. Byla jsem ve vašem městečku před několika léty na zájezdu. Ještě dnes vzpomínám na krásně prožitý den, na pěkně upravené zahrádky a rodinné domky.

Chtěla bych vám soudruzi poděkovat, tak, z prostého srdce. Děláte to dobře.

Se soudružským pozdravem

Cest prací!

Marie Pištorová
Vroutek, okr. Louny

V. mikulovské symposium

Ve dnech 24.–26. října t. r. se koná v Mikulově V. mikulovské symposium „Vinohradnictví a vinařství v našich zemích“ se zřetelem k jižní Moravě. Pořadatelem je okresní archiv, záštitu nad symposiumem převzala ČSAV, Čs. komise UNESCO, Universita JEP v Brně, Vysoká škola zemědělská v Brně a Moravské vinařské závody v Mikulově.

V přednáškách i v diskuzních příspěvcích vystoupí odborní pracovníci ústavů od nás i ze zahraničí a pojednají o vývoji vinohradnictví od minulosti do nejnovější doby a především si budou všimát vztahu k jižní Moravě, resp. k sousednímu Slovensku.

PROTEST

My,
studenti a svazáci gymnasia v Mikulově, protestujeme proti teroru chilské vojenské junty na dělnictvu, rolnictvu a inteligenci! Protestujeme proti protivi vraždění mužů žen a dětí!
V Chile umírají naši vzdálení kamarádi a k tomu my, studenti socialistické školy nezůstaneme lhostejní.

Represálie v Chile připomínají události ve Španělsku v roce 1936. Jsme si vědomi toho, že imperialismus se nevzdává moci bez krvavého boje. Myslíme v těchto hodinách na těžké chvíle chilského lidu a naše morální podpora je plně na straně těchto lidí, kteří statečně brání své sociální vymoženosti. Vzpomeňte slov Julia Fučíka: „Lidé bědte!“, která jsou pro nás velmi aktuální.

Lidé,
bděme a nedopustíme vraždění chilského lidu, který se provinil jen tím, že chtěl vybudovat spravedlivý zítřek svým potomkům

ZO SSM - Gymnasium Mikulov

Veřejná schůze mikulovských občanů

Dne 24. října 1973 v 19,30 hodin v zámeckém sále se koná veřejná schůze Komunistické strany Československa kterou svolává MěstV KSC. Na této veřejné schůzi budou projednány aktuální otázky výchovy mládeže a školské politiky podle usnesení ÚV KSC ze dne 4. července 1973. Na této veřejné schůzi budou také uloženy konkrétní úkoly všem společenským organizacím k jednotné ideové výchově.

MěstV KSC v Mikulově zve všechny místní občany k hojně návštěvě.

Pozvání

Regionální muzeum v Mikulově na letošní sezónu připravila dvě výstavy. Stálou výstavou o historii města se připojilo k oslavám 800. výročí trvání Mikulova. Další výstava je věnována tvorbě známého mikulovského malíře prof. Rudolfa Gajdoše, který na jižní Moravě působí téměř 30 let. Ve svých dílech, které je možno shlédnout v budově Regionálního muzea v Mikulově denně mimo pondělí od 8 do 12 hod. a od 13 do 16 hod., zobrazuje nejen Mikulovsko a jeho malebné okolí, ale i své studie z cest ze zahraničí.

Výstavě akad. malíře prof. Rudolfa Gajdoše i výstavě 800 let Mikulova se obdivovalo mnoho turistů nejen z celé republiky, ale i z ciziny. O obě výstavy je velký zájem a přesto, že bylo muzeum vzhledem k slintavkovým epidemiím uzavřeno, zhlédlo tyto výstavy téměř 10 000 osob počítaje v to školní výpravy a delegace ze zahraničí (NDR, Polsko, SSSR, Francie).

Přesto, že jsou výstavy věnovány mikulovským občanům, není jejich zájem takový, jak jsme očekávali. Vzhledem k tomu, že jsou obě výstavy otevřeny do konce měsíce října t. r., všechny občany města Mikulova srdečně zveme k jejich zhlédnutí.

I. Ramešová - Regionální muzeum

Pomník Kl. Gottwalda v našem městě

Byl odhalen na Fučíkově náměstí v sobotu 15. září 1973. Touto slavností vyvrcholily oslavy 800 let Mikulova.

Všichni se na oslavy těšili. Ulice a domy byly slavnostně vyzdobeny. V oknech zářily prapory, na domech i ulicích vlály třepetáčky a vlajky. Ve výkladních skříních byly fotografie a obrazy Klementa Gottwalda.

Sjeli se k nám hosté z celé republiky. Přijel i ministr vnitra s. Josef Jung a soudruzi z družebních okresů, představitelé KSC z okresu i kraje, hosté ze Slovenska a zástupci sovětské delegace.

Všichni měli slavnostní náladu. Počasí nám přálo a vše proběhlo velmi pěkně.

Slavnostní odhalení začalo hymnami v sobotu v 10 hodin. Po hymnách promluvil předseda MěÚ KSC s. Odehnal a předal slovo ministru vnitra s. Josefu Jungovi, který mluvil o životě a práci K. Gottwalda. Po proslovu s. J. Jung odhalil sochu škol zaspívali píseň: „Kupředu, zpátky ni krok!“ a položili k pomníku květiny. Slavnost skončila Internacionálou.

Socha K. Gottwalda stojí na vysokém podstavci na Fučíkově náměstí a vypadá jako živá. Je z bronzu, asi 3 m vysoká. Vytvořil ji akademický sochař V. Zdrůbecký z Prahy. Věvodí celému okolí.

Klementa Gottwalda si vážíme proto, že celý svůj život věnoval boji za lepší život nás všech. Zasloužil se o to, aby pohraničí opět patřilo českému lidu.

My, mladí hraničáři, nikdy nezapomeneme na slova: „Kupředu, zpátky ni krok!“.

Pionýrka Světлана Zezulková,
ZDS Komenského nám.

K 800. výročí Mikulova

Oslavy 800 let Mikulova vrcholí; již září pomník Klementa Gottwalda, prvního dělnického presidenta symbol nového socialistického Mikulova.

Mikulov s dominantou zámku, věží a Kopečka učaroval staletím i dnešku. Je to jako první láska, k níž se každý znovu vrací i na prahu životní jeseně a těší se z vůně rozkvetlých meruněk a třešní, rozvíjejících se kaštanů i pivoňek, i dozrávajících vinohradů.

Historikové popsali o tomto městě tisíce stránek a množství statí a komentářů, bez toho, že by naše vědomosti o tomto městě se staly dokonalé. Básníci mu věnovali své citlivé a vypěstěné verše, leč nejlepší dosud nebyly napsány. Malíři jej zvětšili na plátně z různých stran, z různých pozic, pohledů i vzdáleností, avšak ještě mnoho zůstává nedokresleným. Fotografové prohledávali a prohlédávají jeho fotogennost, avšak ještě nejkrásnější záběry nebyly objeveny. Byli to především barokní architekti, kteří vyzdobili Mikulov tak, že by mohl soutěžit v soutěži o královnu krásy, avšak ani moderní architekti nezapomněli na usilují o jeho ztvárnění, o jeho novou výzdobu.

Přesto všechno tvář města zůstala nedotčena a

neodhalena. Přes všechnu výstavbu v minulosti, ať zámku, měšťanských domů, kostelů a Kopečku můžeme říci, že co zanedbala staletí, to se zčásti vybudovalo v posledních třiceti letech. A tak Mikulov odhaluje svou tvář . . .

Není to někdy tvář ustarané matky plně spěchájící se svou ratolestí do nových jeslí, tvář svičejících studentek, proudících do nově upravených škol v někdejší piaristické budově, či tváře bezzubých prváků, utíkajících do nově adaptovaných budov mikulovských škol, nebo tváře družstevních pracovníků, či tváře ustaraných pracovníků druhých směn z Druženy nebo ze závodu Masného průmyslu?

Jsou to tváře drobných neznámých jednotlivců, tváře lidu s upracovanými rukama, kteří Mikulov zakládali, jej budovali, jej bránili, pro jeho rozkvet žili a byli na Mikulov hrdí a jsou na něj hrdí i dnes. Tento pohled mnohdy uniká básníkům, historikům, malířům i fotografům.

800 let je mimořádné jubileum, leč Mikulov by mohl slavit i tisícileté výročí svého trvání. Jakmile se objeví první jarní květy, jakmile vypačí vinohrady, jak se rozvlní lány pšenice i začínají se barvit plody vinohradů, jak vše zazáří ve žhavých paprscích slunce, které zkrášlí bělostné skály i prosvítlí stráně Kopečka, tehdy by bylo zapotřebí zavřít oči a zaposlouchat se do šumu a ruchu dějin Mikulova během jeho 800 let. A tu by se vidělo, že sice město během 800 let mnoho prožilo, mnoho zakusilo, mnohokrát strádalo, ale nezestálo krásy. A v tom je perspektiva Mikulova do dalších století.

zm

Stěhování národů

Vybavuje se ono pradávné stěhování národů. To však nemám na mysli. Myslím onen přesunovací pohyb obyvatel v samém Mikulově. Z toho vyjmám jen pohled z okna svého přízemního bytu na Husově ulici.

Ráno od páté do šesté hodiny.

Samí dospělí lidé, mladí i starší, muži i ženy pospíchají dolů ulicí s vážnou tvář, zamýšleni na práci. Vážnost jejich spočívá v zodpovědnosti za práci, která živí nejen je samé a jejich rodiny, ale nás všechny.

Mezi šestou a sedmou ráno.

Je to zase tažení směrem od shora dolů. Je více radostné. Samé mladé svěží, vkusně ustrojené maratolisty do jeslí a školek. Někdy je jich i víc než dvě a někdy se lásá také nový přírůstek. Mávají minky vyhlížejí spokojeně. Mají přece děti komu svěřit a samy pak se v klidu uplatňují v podnicích, obchodech, ve škole a v kancelářích.

Ráno po sedmé až do osmi.

Opět to tažení od shora dolů ulicí. Ó, to je tažení veselé, plné hovoru a smíchu. Z okna vidím jen samé dětské hlavičky pěkně učesané, nahladko nebo i kučeravé. V zimě však se natrásá nějakých bambulek na pletených čepičkách nejrůznějších, hodně výrazných barev. To jsou prvňáčci a také starší školáci. A zase je na všech vidět, že se našim dětem dobře žije. Je to uspokojivý pocit pro staré srdce.

A že to všechno směřuje jen směrem dolů?

V dolní části města jsou přece průmyslové podniky, školy, školky, jesle, zdravotní středisko a nejnižší je umístěno samo nádraží.

Po pracovní směně mezi druhou a třetí hodinou odpoledne děje se tah obyvatel opačným směrem. Není však takový jako v ranních hodinách; je to spíš hemžení. Na Marxově ulici je umístěno autobusové nástupiště. Tam se však hned nespěchá. Vždyť je třeba vyřídít ještě tolik záležitostí po obchodech a různých podnicích. A přece je to lidský přesun je to stěhování.

Vše, co uvádím, je sice pozorování života jen jednoho člověka na jedné ulici, ale tak se děje ráno snad na všech ulicích našeho města. A když uvážíme, že takové lidské přesuny jsou denními úkazy všech měst a vůbec všech obcí, kolik je to milionů lidí!

Divíte se, že člověk má dojem stěhování národů?

V R B

Vinař v říjnu

V tomto měsíci provádí vinař nejradostnější práci roku — sklízí výsledky celoroční práce a námahy — do zlatova nebo do modra vybarvené hrozny. Vzhledem k tomu, že Moravské vinařské závody provádějí výkup hroznů dle dozrávání jed-

notlivých odrůd, je nutno hrozny postupně sklízet a nabízet k výkupu.

Rané odrůdy jako Müller Thurgau, Portugalské modré, Veltlínské červené rané a Chrupky byly sklizeny v poslední dekádě měsíce září. Od 1. 10. se provádí výkup poloraných odrůd — Neuburg, Vavřínecké a Sylvánské. Od 10. října jsou vykupovány odrůdy pozdní — VZ a RV. Všechny jakostní skupiny I.a — TR, SG, RR, BB, MO — budou odebírány pouze dne 12. 10. po celý den. Je nutno, aby pěstitelé ve vlastním zájmu tento termín dodrželi.

Hrozny nabízené k výkupu musí být zdravé, nepoškozené, odpovídající třídě a ČSN. Pokud by poškození hroznů oidiem přesáhlo více než 5%, je nákupní pracovník povinen po dohodě s pěstitelem provést patřičnou váhovou sražku. Ceny hroznů zůstávají i v tomto roce nezměněny.

Po sklizni hroznů je nutno vinici pohnojit chlévskou mrvou nebo kompostem a strojními hnojivy. Chlévskou mrvou hnojíme pravidelně každé 4 roky dávkou 400—500 q/ha. Hnojení provádíme buď na široko do řádků a nebo provedeme odorání od hlav a hnojíme do brázd. Strojená hnojiva používáme v dávkce 20—30 q/ha, nejvíce živin obsahuje kombinované granulované hnojivo NPK 1. Na zimu vinici naoráme potahem malotraktorem, v nepřístupných vinicích půdu zryjeme ručně. Jednoleté vinice je třeba v každém případě nakopčit, aby spodní očka nebyla poškozena mrazem. Uhnulé sazenice máme označeny nesmývatelnou barvou na kolík, abychom provedli podsadbu ještě na podzim, (příznivé počasí), nebo až na jaře.

V jednoletých a dvouletých vinicích se doporučuje vybudování drátěnky na podzim, protože ušlapaná půda se orbou a zimními mrazy nakypří.

Agrovýkup MVZ Mikulov

KURSY

na rok 1973—1974

pro vás Městská osvětová beseda v Mikulově připravila:

- Přípravný kurs ke studiu na středních odborných školách
- vyučuje se českému jazyku, ruskému jazyku, matematice, kurs je rozvržen na 15 lekcí po čtyřech hodinách

● Jazykové kursy:

- absolventi těchto kursů se daleko lépe pohybují a orientují v zahraničí
- lidový kurs ruštiny
- němčina pro začátečníky
- němčina pro pokročilé
- dle zájmu mohou být také zahájeny kursy francouzštiny a angličtiny pro začátečníky
- rozsah 76 hodin, kursové 140,— Kčs

● Kurs kosmetiky

- cyklus tří večerů s praktickými ukázkami (zásady péče o pleť a vlasy, zásady správného líčení a životosprávy, historie kosmetiky)

● Kurs šití pro ženy

- rozsah 10 lekcí, kursové 80,— Kčs

● Kurs společenského tance

- kursové 100,— Kčs

● Kurs společenské výchovy

- pro kolektiv i jednotlivce, 6 lekcí po 2 hod.

● Chcete být štíhlá?

- kurs pro otlé, během něhož jsou posluchači nepřetržitě pod dozorem lékařů, koná se v tělocvičně
- rozsah kursu 48 hodin, výuka 1X týdně, kursové 210,— Kčs

● Problémy kriminality mládeže

- cyklus 3 večerů pro rodiče za účasti psychiatra, právníka, příslušníka VB

● Předškolní výchova dětí

- pro rodiče dětí ve věku 4—6 let; cyklus 6 večerů s pedagogy a lékaři

● Aby vaše manželství bylo šťastné

- celkem 4 večery tohoto cyklu přednášek jsou určeny pro chlapce i děvčata, pro mladé manžele apod. Přednáší psycholog, sexuolog, právník.

● Zásady kulturního stolování

- ve třech besedách s praktickými ukázkami se zájemci seznámí se společenskými pravidly stolování

- Podrobnější informace o nabízených kursech a cyklech přednášek získáte na Městské osvětové besedě Fučíkovo nám 2. Přijímají se přihlášky jak jednotlivců tak i kolektivů (organizací SSM, brigád socialistické práce, pracovních kolektivů na závodech a na školách apod.).
- Přihlášky přijímáme do 15. října 1973 na Městské osvětové besedě Mikulov, Fučíkovo nám. č. 2.

Městská lidová knihovna v Mikulově

Z nových knih v městské knihovně:

FAECKE, Peter — Červený luňák

Román západoněmeckého autora (nar. 1945) se odehrává na počátku čtyřicátých let v zdánlivě klidném německém městečku. Klukovské nepřátelství mezi hrdinou příběhu a malým sadistickým netvorem z Hitlerjungend zde vyrůstá v polovědomělou akci na záchranu lidí odsouzených nacisty k záhubě. Román patří k pokrokovému proudu současné západoněmecké literatury.

GLAZAROVÁ, Jarmila — Víčí jáma

Suggestivní vylíčení pohnutého osudu mladé schovanky Žijící v dusném prostředí měšťácké rodiny slezského zvěrolékaře a osvětového pracovníka. Jak on, tak také schovanka Jana jsou ve své touze po čistém životě sráženi bezduchou a tyranskou paní domu. Román se vyznačuje krásou slova, hlubokým citem a hodnotícím pohledem na měšťáckou společnost.

IVANOV, Vsevolod Vjačeslavovič — Barevné větry. Modravé písčiny

Dva romány sovětského prozaika a dramatika (1895—1963) z období revoluce a občanské války zachycující boj sibiřských partyzánů s bělogvardějci a interventy. První zobrazuje události na Altaji, druhý líčí situaci na Irtyši.

KAPEK, Miroslav — S Elvirou v lázních

Humoristický román líčí příběh čtyřicátníka a jeho přítelkyně na léčení ve Františkových lázních. Zdrojem humoru je zde situace, kdy se tato dvo-

jice s nevyřešeným milostným vztahem dostává do honičky za ukradenou soškou — symbolem lázni, po níž pátrá lékařský personál, VB, armáda, celé město i okolí, do honičky, při níž se jejich milostný vztah kladně vyřeší.

KIM SI SUP — Vyprávění z hory Kumo

Soubor pěti povídek prostoupených poezií — jejichž výrazným rysem je milostná tematika, zařazená smutkem z loučení a prchajícího času a prolutá východním filosofickým a náboženským myšlením — je dílem korejského básníka z 15. st. (1435—1493). Kniha představující vynikající památku korejské literatury, vychází k 25. výročí založení KLDR.

MARX, Karel-ENGELS, Bedřich-LENIN, V. I. — Irsko proti Anglii

Sborník z Marxových, Engelsových a Leninových spisů. Je věnován jak přírodním, ekonomickým, sociálním a kulturním podmínkám Irska, tak i jeho staleté historii osvobozovacích bojů. Předmluva generálního tajemníka KSČ hodnotí dnešní situaci Irska a perspektivy národně osvobozovacího hnutí.

NOVÁK, Jiří — Jak lepím, pájím, svažuji

Praktická příručka ve třech kapitolách seznamuje se základními problémy a možnostmi lepení, pájení a svařování v malých domácích poměrech. Nejobsáhlejší kapitola je věnována lepení a přehledu různých druhů lepidel.

PŘIBSKÝ, Vladimír — Smím se vás zeptat?

Soubor svěže napsaných črt, reportáží a reportážních povídek, jež zachycují zkušenosti každodenního života z nejrůznějších pracovních oblastí našeho venkova i města Autor, který se orientuje na ožehavé pracovní problémy, příběhy vtipným způsobem otevírá a nechává plně vyznít slova těch, za nimiž přišel.

VÍŠEK, Bedřich — Katalog zemědělských mechanizačních prostředků I. a II. díl.

ZÁVADA, Vilém — Hradní věž. Povstání z mrtvých

ZÁVADA, Vilém — Město světla, Polní kvítí

ZBAVITEL, Dušan — Bangladéš. Stát, který se musel zrodit

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Sňatky

4. 8. Jiří Karbula, Bohdalice č. 101, okr. Vyškov
Alena Čermáková, Břeží č. 245, okr. Břeclav
František Kudrna, Strmilov č. 57, okr. Jindřichův Hradec
Marie Jeřábková, Pavlov č. 69, okr. Břeclav
Jaroslav Chmel, Mikulov, Pavlovská č. 117
Anna Poláková, Nejdek č. 15, okr. Břeclav
Petr Hublík, Karlova Pláň č. 61, okr. Bruntál
Vlasta Jordová, Mikulov, Bažantnice č. 3
Bedřich Vorlíček, Skupeč č. 27, okr. Plzeň
Vítězlava Bartková, Mikulov, Žižkova č. 2
Milan Greša, Ždánice 612, okr. Bruntál
Bohusl. Dobešová, Bavorsy 75. okr. Břeclav
11. 8. Jiří Panáček, Břeží č. 160
Anna Matýšková, Břeží 276, okr. Břeclav
Petr Pěček, Břeclav, Na zahradách č. 12
Jaroslava Přinosilová, Mikulov, Nová č. 21
25. 8. Karol Růžička, Mikulov, Husova č. 39
Nataša Berkyová, Mikulov, Husova č. 39
Karel Čížek, Drnholec, Na rozvalinách 303
Olga Závodná, Mikulov, 28. října č. 2
Michal Durfina, Piešťany., Vajanského 2676
Marie Jurčíková, Drnholec, Hrušovanská 395
Rudolf Pitra, Mikulov, Zámecká č. 2
Jana Wunschová, Mikulov, Zámecká č. 2
Jaroslav Holácký, D. Dunajovice, Sklepní 328
Drahomíra Dohaničová, D. Dunajovice, Lipová 369
Stefan Růžička, Mikulov, U staré brány 2
Hel. Horváthová, Mikulov, U staré brány 2

Narození:

2. 8. Barbara Plešková, Žižkova 8
7. 8. Bronislava Koudelová, Alfonse Muchy 7
9. 8. Pavel Soviš, Husova 52
13. 8. Lubomír Kouřilek, 1. května 134
14. 8. Kateřina Češková, 23. dubna 17
18. 8. Vilém Fabičovič, Nová 6
18. 8. Alena Stratilová, Vítězného února 5
20. 8. Marek Michna, Wolkerova 11
23. 8. Radka Vyhánková, 23. dubna 21
26. 8. Michal Hendrych, 1. května

Úmrtí:

1. 8. Františka Šínová, Kapucínská 9 - 72 let
4. 8. Marie Schinková, Husova 49 - 88 let
5. 8. Anežka Filipová, Wolkerova 14 - 83 let
11. 8. Josef Michalisko, Na hradbách 9 - 42 let

VÝZNAMNÉ DNY A VÝROČÍ

4. 10. vypuštěna sovětská umělá družice Sputnik I (1957 - 18. výročí)
6. 10. Den Československé lidové armády
7. 10. státní svátek Německé demokratické rep.
12. 10. Kryštof Kolumbus objevil Ameriku (1492 - 481. výročí)
14. 10. generální stávka vedená Socialistickou radou (1918)
28. 10. Den znárodnění (1945)
vyhlášení samostatnosti státu Čechů a Slováků (1918)
schválení Zákona o čs. federaci (1968)
30. 10. Martinská deklarace (1918)
slučovací sjezd KSČ v Praze (1921)

KULTURNÍ A SPOLEČENSKÉ AKCE

4. října 1973 - 18,00 hodin - MěstOB
„Varšavská smlouva - záruka míru“ -
přednáška s besedou k příležitosti Dne československé armády, na závěr besedy bude promítnut barevný film „Tanková brigáda“
6. října 1973 - 20,00 hodin - zámecký sál
Taneční zábava MěstOB
13. října 1973 - 19,00 hodin - zámecký sál
Zástěrková zábava
tradiční veselice, kterou pořádá ZO SSM při JZD Mikulov, k tanci a poslechu hraje Rytmus Břeclav

20. října 1973 - 20,00 hodin - zámecký sál

VALDAUFINKA - estrádní vystoupení populárního souboru se zpěváky Ivanou Seinerovou a Eduardem Hanzlíčkem pod názvem „To ví každé dítě, ví to i maminka, že dnes hraje VALDAUFINKA“. Předprodej vstupenek v Městské osvětové besedě

24. října 1973 - 19,30 hodin - zámecký sál

VEŘEJNÁ SCHŮZE KSČ

25. října 1973 - 18,00 hodin - MěstOB

„Proč u nás ještě někteří lidé věří v Boha?“

Přednáška spojená s besedou, na závěr bude promítnut film „Kladivo na čarodějnice“

27. října 1973 - 20,00 hodin - zámecký sál

Taneční zábava MěstOB